

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOUU-08109/18-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, a podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), vydává dne 21. května 2019 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a tento příkaz:

Statutární město [REDACTED], se sídlem [REDACTED]

- I. se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., kterého se, jako správce osobních údajů žadatelů dopustilo tím, že v blíže nezjištěné době nezabezpečilo nejméně jednu žádost o vydání rybářského lístku obsahující osobní údaje žadatele v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu, číslo občanského průkazu včetně data a místa vydání tohoto průkazu, číslo rybářského lístku, podpis a dále pět spisů Úřadu městské části [REDACTED] a [REDACTED] týkající se majetkoprávních dispozic s nemovitostmi v katastrálním území [REDACTED] a [REDACTED] obsahující osobní údaje žadatelů v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, telefonní číslo, rodné číslo, podpis a informace vztahující se k nemovitosti, které byly nalezeny v prostorách výkupny kovů na adrese [REDACTED] - [REDACTED] a [REDACTED] v letním období roku 2016,
- II. přičemž se podle § 62 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb.

upouští od uložení správního trestu.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je spisový materiál Policie České republiky, Městského ředitelství policie [REDACTED], Obvodní oddělení policie [REDACTED] [REDACTED] doručený Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) dne 6. srpna 2018.

Dne 24. dubna 2019 nabyl účinnosti zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. S ohledem na dobu spáchání protiprávního jednání specifikovaného ve výroku tohoto příkazu, tj. letní období roku 2016, jakož i s ohledem na změny právních předpisů, ke kterým došlo v období mezi spácháním skutku a rozhodováním o něm, posoudil správní orgán obsah relevantních právních předpisů účinných v době spáchání činu a obsah později účinných právních norem a dospěl k závěru, že pozdější právní úprava obsažená v zákoně č. 110/2019 Sb. je pro pachatele příznivější, neboť na rozdíl od předchozí právní úpravy obsažené zejména v zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a změně některých zákonů, ukládá Úřadu, aby upustil od uložení správního trestu v případě, jde-li o správce a zpracovatele uvedené v čl. 83 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679. Pro úplnost pak správní orgán dodává, že jednání obviněného popsané ve výroku tohoto příkazu bylo jak v rozporu se zákonem č. 101/2000 Sb., tak je v rozporu i se zákonem č. 110/2019 Sb., resp. nařízením (EU) 2016/679.

Ze shromážděné dokumentace Policie České republiky vyplývá, že dne 14. května 2018 byl oznámen na Policii České republiky, Obvodní oddělení policie [REDAKCE] nález dokumentů Úřadu městské části [REDAKCE] a [REDAKCE] (dále „Úřad městské části“). Předmětné spisy Úřadu městské části byly nalezeny v letním období roku 2016 v prostorách [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] (jedná se o sběrnou druhotných surovin) osobou, která zde v té době srovnávala tiskoviny. Nálezce při podání vysvětlení na Policii České republiky uvedl, že se mělo jednat o šest či sedm beden, ve kterých byl umístěn spisový materiál úřadu městské části, z nichž však vybral pouze pár spisů, které obsahovaly osobní údaje jemu známých osob. Dle názoru nálezce měla dokumentace nacházející se ve výkupně kovů představovat asi 150 až 200 kg spisového materiálu a mělo se jednat o kompletní archiv Úřadu městské části z období roku 1994 až 2006. Nálezce se následně několikrát obrátil na Úřad městské části, na zastupitelstvo této městské části, jakož i Magistrát města [REDAKCE] s žádostí o vysvětlení, jak se předmětný spisový materiál mohl dostat do výkupny, avšak jeho podnět byl vyhodnocen jako neopodstatněný. Na veřejné plenární schůzi zastupitelstva mu nicméně bylo potvrzeno, že se jedná o dokumenty úřadu městské části.

Součástí shromážděné dokumentace Policie České republiky jsou též nalezené dokumenty úřadu městské části. Jedná se o žádost o vydání rybářského lístku, který obsahuje osobní údaje žadatele v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu, číslo občanského průkazu včetně data a místa vydání tohoto průkazu, číslo rybářského lístku, podpis, a dále o 5 spisů týkajících se majetkoprávních dispozic s nemovitostmi v katastrálním území [REDAKCE] a [REDAKCE] (konkrétně Žádost o odprodej pozemku p. č. [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE] za účelem výstavky obytného domu, Žádost o odprodej pozemku p. č. [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE], Žádost o odprodej pozemku p. č. [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE], Žádost o odprodej pozemku p. č. [REDAKCE], k. ú. Maloměřice a spis s názvem Pozemek [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE]) obsahující osobní údaje žadatelů v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, telefonní číslo, rodné číslo, podpis a informace vztahující se k nemovitosti. Žádost o vydání rybářského lístku pochází z roku 2006, předmětné dokumenty obsažené ve spisech týkajících se nemovitostí jsou datovány mezi lety 1995 až 2000.

Dne 7. července 2018 se na Policii České republiky dostavil k podání vysvětlení vedoucí právního a majetkového odboru úřadu městské části, který uvedl, že nalezené dokumenty

jsou skutečně dokumenty úřadu městské části. U předložených dokumentů měla uběhla skartační lhůta po pěti letech. Z obsahu jednotlivých spisů pak vyplývá, že žádosti v té době vyřizovali pracovníci odboru životního prostředí a vnitřních věcí (v současné době jsou obdobné věci řešeny právním a majetkovým odborem). Dále konstatoval, že faktickou likvidaci veškerých materiálů, která se provádí namísto skartace, zajišťuje zaměstnankyně odboru životního prostředí a vnitřních věcí poté, co dostane pokyn od vedoucího právního a majetkového odboru, který odpovídá za to, co a po uplynutí jaké lhůty se bude likvidovat. Vedoucího právního a majetkového odboru též sdělil, že vzhledem k dávno uplynulé skartační době, měly být tyto materiály již zlikvidovány, neboť v době jeho příchodu na úřad městské části (tj. 1. června 2014) provedli se zaměstnankyní odboru životního prostředí a vnitřních věcí revizi veškerých podkladů a žádné takto staré dokumenty nenašli. K tomu doplnil, že úřad městské části má pouze omezené prostory pro uskladnění spisových materiálů. Je proto otázkou, kdy a jak se nálezcce k předmětným dokumentům dostal, a to i s ohledem na dlouhotrvající spory s tímto nálezcem.

Z úředního záznamu o podání vysvětlení na Policii České republiky ze dne 18. července 2018 vedoucí odboru životního prostředí a vnitřních věcí úřadu městské části vyplývá, že od doby jejího nástupu do zaměstnání v roce 2015 nezaznamenala, že by se ve spisovně nebo archivu odboru životního prostředí a vnitřních věcí nacházely spisy obsahující majetkoprávní dispozice s pozemky z let 1995-1997.

K předmětu řízení lze konstatovat, že osobním údajem se dle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., a shodně též i dle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Informace, které zpracovává obviněné město, tedy jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu, číslo občanského průkazu včetně data a místa vydání tohoto průkazu, telefonní číslo, rodné číslo, číslo rybářského lístku, informace vztahující se k předmětným nemovitostem a podpis jsou osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., resp. čl. 4 bod 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť se jedná o informace o identifikovaných osobách.

Zpracováním se dle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., potažmo dle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací, které jsou prováděny s osobními údaji nebo soubory osobních údajů pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení. Obviněný shromažďuje osobní údaje žadatelů, používá tyto údaje, uchovává originály a kopie dokumentů s osobními údaji atd.; provádí tedy zpracování osobních údajů.

Dále je nezbytné uvést, že obviněné město je správcem osobních údajů žadatelů obsažených v nalezených spisech ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., resp. čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, neboť v rámci výkonu veřejné správy určilo účel a prostředky zpracování osobních údajů žadatelů. Jako správce osobních údajů je povinno dodržet veškeré relevantní povinnosti stanovené právními předpisy týkající se zpracování osobních údajů. Jednou z těchto povinností je i povinnost správce přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů, která byla zakotvena v § 13 odst. 1 zákoně

č. 101/2000 Sb. Od změny právní úpravy pak tato povinnost vyplývá primárně ze základní zásady integrity a důvěrnosti upravené v čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, podle níž musí být osobní údaje zpracovány způsobem, který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením.

Výše uvedená zásada integrity a důvěrnosti je pak podrobněji specifikována v dalších ustanoveních nařízení (EU) 2016/679, zejména v čl. 32 tohoto nařízení, kde jsou stanoveny konkrétní požadavky na zabezpečení osobních údajů. Dle čl. 32 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 správce, popř. zpracovatel musí s přihlédnutím ke stavu techniky, nákladům na provedení, povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob provést vhodná technická a organizační opatření, aby zajistili úroveň zabezpečení odpovídající danému riziku, případně včetně opatření uvedených pod písm. a) až d) tohoto článku.

Správní orgán konstatuje, že v daném případě nebyly osobní údaje obviněným městem zpracovávány způsobem, který by zajistil jejich náležité zabezpečení, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením. Jak vyplývá ze shromážděné dokumentace, obviněný ztratil dispozici nad archivovanými spisy a umožnil jejich zpřístupnění neoprávněným osobám, čímž porušil výše uvedenou povinnost správce osobních údajů provést vhodná technická a organizační opatření, aby zajistil úroveň zabezpečení odpovídající danému riziku, tedy např. provést řádnou likvidaci archivovaných spisů po uplynutí archivačních lhůt.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Z čl. 83 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679 vyplývá, že aniž jsou dotčeny nápravné pravomoci dozorových úřadů podle čl. 58 odst. 2 tohoto nařízení, může každý členský stát stanovit pravidla týkající se toho, zda a do jaké míry je možno ukládat správní pokuty orgánům veřejné moci a veřejným subjektům usazeným v daném členském státě. Podle § 62 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb. Úřad upustí od uložení správního trestu také tehdy, jde-li o správce a zpracovatele uvedené v čl. 83 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679. S ohledem na skutečnost, že obviněný je orgán veřejné moci, tedy správce uvedený v čl. 83 odst. 7 nařízení (EU) 2016/679, upustil správní orgán od uložení správního trestu.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněný se dopustil přestupku dle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha 21. května 2019

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru kontrolního